

Pravý a skutečný život je ten, který je prosycen láskou

→ *Promluva Satja Sái Báby z 6. března 2008* ←

*Od chvíle, kdy vstanou, dokud neulehnou,
pachtí se lidé, aby získali bohatství.
Vynakládají veškerou svou duševní a fyzickou energii
k jeho hromadění.
Přitom zažívají mnoho potíží.
Jejich mysl je zmatená a božství je zapomenuto.
Je to nekonečné úsilí.
Z jakého míru, potěšení a útěchy
se může člověk těšit v této snaze o bohatství?*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Dnes se celý svět točí kolem peněz. Od studenta po prodejce zeleniny, každý se honí za penězi. Bez ohledu na vzdělání a společenské postavení považují lidé snahu o získání peněz za své první-poslední v životě. Kupodivu, ani malý díl úsilí, které lidé dobrovolně podstupují při získávání bohatství, není vidět ve snaze o božství.

Bůh je ochráncem a spasitelem všech na tomto světě. Člověk může být milionářem nebo miliardářem, přesto nemůže žít bez Boha. Je velmi málo těch, kteří uznávají Boha jako zdroj a podporu všech bytostí. Též je velmi málo těch, kteří rozjímají o Bohu. Proto byla zavedena duchovní praxe skupinového zpěvu (*sádhana bhadžanů*). Ve skupině může být několik jedinců, jejichž mysl je během *bhadžanů* rozptýlená a kteří nezpívají boží jméno se správným pocitem (*bháva*), melodií (*rága*) a rytmem (*tála*). Přesto se lidé obecně během *bhadžanů* soustředí na boží jméno a rozjímají o něm.

Vln je mnoho, ale voda je jedna. Stejně tak božství prostupuje všemi lidskými bytostmi bez ohledu na jejich myšlenky a city. Bytostí může být mnoho, a přece jsou stejné. Božství prostupuje všechny živé bytosti. *Ékátma sarva bhútántarátma* (jeden *átman* dlí ve všech bytostech). *Ékam sat viprá bahudhá vadanti* (pravda je jedna, ale moudří o ní hovoří různými jmény).

Praví oddaní jsou ti, kteří usilují o udržování pravdy. V této pravdě spočívá podstata véd. Naneštěstí dnes nejsou k nalezení lidé, kteří rozpoznávají takovou věčnou pravdu. Člověk by neměl pravdu opustit. Když pravda (*satja*) a správné jednání (*dharma*) půjdou pospolu, pak bude mír (*šánti*) a láska (*préma*). Ve skutečnosti je pravda základem všech ostatních lidských hodnot, jmenovitě *dharma*, *šánti*, *prémy* a *ahinsy* (nenásilí).

Vtělení lásky!

Láska (*préma*) odnikud nesestupuje. Proudí z lidských srdcí. Lidská bytost nemůže žít bez lásky. Láska přijímá různé podoby podle vztahu mezi dvěma jednotlivci – manželem a manželkou, matkou a dítětem, mezi dvěma přáteli, apod. Ale v zásadě láska zůstává stejným spodním proudem ve všech lidských bytostech. Když vyvstane otázka, kde je Bůh, lze odpovědět, že Bůh prostupuje všemi bytostmi ve formě lásky. Pravý a skutečný život je ten, který je prosycen láskou. Život bez lásky nestojí za to žít. Láska je zdrojem všech ctností a všechny ctnosti se spojují v lásce.

Brahma je jen jedno a je všeprostupující. Když se vás někdo ptá na vaše jméno, musíte odpovědět: „*Aham brahmásmi* (Já jsem *brahma*). Nemám žádné jiné jméno.“ Všechna světská jména jsou vám dána jen kvůli identifikaci. Říká se: „*Brahma satjam, džaganmithjá*. (*Brahma* jediné je pravda a celý svět je klamný.)“ Aby si člověk uvědomil podstatu *brahma*, musí se stát *brahma*. Všechna jména jako Ráma, Kršna, Nárájana apod. se spojují v *brahma*. Všudypřítomnost *brahma* si budete moci uvědomit, jen když o něm budete rozjímat. Můžete kohokoliv oslovovat jakýmkoliv jménem, protože *brahma* je přítomno v každém z nich. Každá lidská bytost musí rozjímat o *brahma*.

Podstata božství je popsána jako: *Nitjánandam, parama sukhadam, kévalam džňánamúrtim, dvandvátítam, gagana sadršam, tattvamasjádi lakšjam, ékam, nitjam, vimalam, ačalam, sarvadhí sákšibhútam* (Bůh je vtělením věčné blaženosti, je absolutní moudrostí, mimo dvojici protikladů, rozsáhlý a všudypřítomný jako obloha, cíl vyjádřený rčením *Tattvamasi* (Já jsem to), je jedním bez druhého, věčný, čistý, neměnný a je svědkem všech funkcí intelektu).

Když jsem vstupoval do této haly, uviděl jsem Íšvarámmu a Pedda Vénkama Rádžu (Svámího rodiče). I v tomto okamžiku je zde jejich přítomnost velmi silná.

Pedda Vénkama Rádžu měl na sobě žluté *dhóti*, zatímco Íšvarámma měla žluté sárí. Důvodem pro tuto barvu je to, že nyní přebývají ve Vaikuntě, bydlišti Pána Višnu. Všichni ve Vaikuntě nosí žlutý oděv. Nejenom já, ale i Satjadžit, jenž přespává v mém pokoji, viděl Íšvarámmu ve žlutém sárí. Ženy, které nosí žlutá sárí, jsou navždy *sumangali* (stále příznivé).

Princip *brahma* je přítomen ve žluté barvě. Proto je Pán Višnu popisován jako Pítámbara dhári, neboli Pán, který nosí žluté roucho. Dnes jsem chtěl ze svého těla nechat vyjít žlutý *lingam*, ale studenti, zaměstnanci a oddaní se modlili: „Svámí, nemusíš to dělat. Nedokážeme snést, když jsme svědky fyzického utrpení, kterým procházíš, když vychází *lingam*. Prosíme, přijmi naše modlitby a učiň nás šťastnými.“ Cokoliv chci, to se stane. Zatímco lidská podstata neustále podstupuje změnu, moje božská přirozenost je neměnná a věčná. Nikdo nemůže pochopit takovou božskou podstatu.

Kosmický tanec, jež tančí Pán Šiva na Kailásu, je popisován takto:

*Pán Šiva je ponořen v extázi
Paraméšvara, Sámbašiva je ponořen v extázi,
tančí a tančí tanec tándava,
božský mudrc Nárada ho doprovází na tamburu
a Pánovy rozcuchané kadeře oslnivě září.
Drže trojzubec, Šiva tančí
thadhim, thadhim, thadhim thadhim thaka.
Pán Šiva...
doprovázen bohyní Sarasvatí na vínu,
Indrou na flétnu a Pánem Višnuem na mrdangu,
dhimi dhimi dhimi dhimi thaka.
Pán Šiva
S Gangou v rozcuchaných kadeřích,
se třetím okem na čele
a kříšťálovými korálky kolem krku,
které se jasně třpytí
Pán Šiva je ponořen v extázi,
tančí a tančí kosmický tanec.
Pán Šiva*

Jednou, když Šiva s Párvatí cestovali po nebi, uviděli člověka, který si pod sebou podřezával větev, na které seděl. Když byl na pokraji pádu, modlila se Párvatí k Šivovi, aby ho zachránil: „Ó Pane, prosím, zachraň ho, když spadne na zem.“

Ale Šiva řekl Párvatí: „Ty jsi ho viděla první. A ty sis uvědomila, že zemře, když spadne dolů. Je tedy tvou povinností ho zachránit.“ Párvatí odpověděla: „Drahý Pane, když někdo spadne na zem, tak pronese buď *ammo* (matko) nebo *appo* (otče). Když tento muž řekne *ammo*, pak ho zachráním já, ale když vyřkne *appo*, tak bys ho měl zachránit ty.“ Íšvara s tímto návrhem souhlasil. Když se větev zlomila, Šiva i Párvatí přistoupili, aby ho zachránili. Když ale muž padal, nevyslovil ani *ammo* ani *appo*, ale zvolal *ajjó* (běda)! Ačkoliv i Šiva i Párvatí čekali, aby ho zachránili, muž je nezavolal.

Poučení tohoto příběhu nabádá, že byste vždy měli pamatovat na své rodiče. Ten, kdo si nevzpomene na rodiče ani ve chvílích nesnází, je skutečně hlupák. Pán Íšvara a Matka Párvatí jsou univerzální rodiče. Když na ně člověk stále pamatuje, nesetká se s žádnou potíží nebo utrpením. Naneštěstí lidé dnes na své rodiče nepamatují. Proto je jim odepřena pomoc.

*Rámovo božství rozkvetlo v láskyplné péči Kausalji;
díky něžným citům a strádání Síty
získali Lava a Kuša jméno a slávu;
podporován láskou své matky Putlábái,
se Gándhí stal Mahátmou;
láskyplná péče Džidžábái
učinila Šivádžího velkým válečníkem.*

(báseň v telugu)

Ze všeho nejdříve musí člověk vždy pamatovat na svou matku. Íšvarámma ztělesňuje božské mateřství. Je matkou Íšvary. Podobně Vénkama znamená pán sedmi hor. Proto Pedda Vénkama Rádžu a Íšvarámma ztělesňují božské rodiče. Dnes oba dva sídlí ve Vaikuntě. Jsou tři Sáí *avatáři*. Prvním byl Širdí Sáí, druhý je Satja Sáí a třetí, jenž má přijít, je Préma Sáí. Préma Sáí bude nejdůležitějším *avatárem*, protože sjednotí celé lidstvo. Všichni víte, že to je *préma* (princip lásky), která všechny sjednocuje!

Naneštěstí dnes nikde nenaleznete jednotu (*ékatva*). Kamkoliv se podíváte, jsou tam pouze rozdílnosti a různosti (*bhinnatva*). Tam, kde bude láska, tam bude jednota. Pak budou všichni lidé sjednoceni, bez ohledu na kasty, kulturu nebo zemi. Představte si, že se někdo ptá, odkud jste. Vy odpovíte, že pocházíte z toho a toho státu. Ale pravdou je, že všichni lidé patří jedné zemi a jednomu světu. Měli byste cítit hrdost nad tím, že patříte do země Bháratu. Bhárat je domovem všech lidí na světě. Ve skutečnosti se Prašánti Nilajam stalo domovem všech lidí světa.

V příběhu Rámájany vykonal král Dašaratha Putrakáméšti jadžňu s přáním mít syny. Bůh ohně, který povstal z obětiště (*hómakundy*), předal králi Dašarathovi nádobu naplněnou posvátnou kaší a Dašaratha ji rovnoměrně rozdělil mezi své tři ženy. Kausaljá a Kaikéjí si vzali svoji část kaše do svých modliteben. Každá z nich byla šťastná při pomyšlení, že její syn bude budoucím králem Ajódhji. Ale Sumitrá neměla taková očekávání. Donesla svoji misku s kaší na terasu, položila jí na nízkou zídku a sušila si vlasy na slunci. Najednou se snesl orel a odnesl misku s posvátnou kaší pryč. Sumitrá okamžitě seběhla dolů a zpravila Kausalju a Kaikéjí o tom, co se stalo.

Kausaljá a Kaikéjí přispěchali Sumitře na pomoc a podělili se s ní o své části kaše. Kaikéjí dala polovinu svého dílu Sumitře a Kausaljá udělala to samé. V pravý čas Kausaljá porodila Rámu, Kaikéjí Bharatu a Sumitrá Lakšmanu a Šatrughnu. Sumitrá byla příkladem ctností. Samotné její jméno značí, že byla každému dobrým přítelem! Jednoho dne Sumitrá přemýšlela: „Ráma si zaslouží být korunován králem Ajódhji, protože je ze synů nejstarší. Nebo Bharata by měl být korunován králem na základě slibu daného králem Dašarathou Kaikéjí. Moji dva synové, Lakšmana a Šatrughna, by měli sloužit svým starším bratrům – Lakšmana Rámovi a Šatrughna Bharatovi.“ Takto žili v jednotě a lásce všechny tři manželky krále Dašarathy, stejně jako jejich synové.

V souladu se vznešenou tradicí a ideály vyloženými v Rámájaně bychom měli vždy zachovávat jednotu a bratrství. Jen když budeme schopni je pěstovat, můžeme být každému dobrými přáteli. V Rámájaně a Mahábháratě jsou jednota a duchovnost vykresleny jako ideální vlastnosti pro každého.

Před lety, když jsem navštívil východní Afriku, jsem řekl, že jsem z Indie. Pak se prezident Ugandy, Idi Amin, dále vyptával, ze kterého jsem státu. Znova jsem zopakoval, že z Indie. Důrazně jsem mu řekl, že celá Indie tvoří jednu zemi. Když budou všichni lidé pěstovat takové ušlechtilé principy, pak země, stejně jako lidé žijící v ní, bude prospívat.

Velmi brzy bude celá země Bhárat sjednocena a všechny rozdíly ustanou. Je nanejvýš důležité, aby všichni lidé byli jednotní a žili jako bratři a sestry. Princip jednoty má být prosazován v každém koutě země. Jazyky, jimiž lidé mluví, jednotlivá zaměstnání a vzdělání, jimž se věnují, mohou být různé, ale všichni by měli uplatňovat princip jedné země, jedné kasty, jedné kultury. Pouze proto, že se s těmito aspekty zachází jako s rozdílnými, vyvstávají rozdíly mezi lidmi. Důležitým poselstvím těchto oslav je, že země Bhárat má být sjednocená. Tak by ji lidé měli brát.

Vtělení lásky!

Kamkoliv jdete, hrdě prohlašujte, že patříte k zemi Bhárat, že mluvíte řečí Bháratu, a že následujete kulturu Bháratu. Věřte v princip jednoty. Rozvíjejte víru v princip jednoty a žijte podle toho. Země, kasta a kultura – všechny tři musí splynout v jedno. Jen pak bude země prospívat. Bhárat, jméno naší země, dává najevo poselství *Bhá* (značící Boha) a *rati* (značící lásku). Proto je Bhárat zemí, kde lidé rozvíjejí lásku k Bohu. Tato pravda musí být vždy držena v mysli.

(Bhagaván zazpíval bhadžan „Hari bhadžana biná sukha šánti nahím“.)

Kdokoliv si přeje mít mír (*šánti*), musí se zapojit do *bhadžanů*. *Bhadžany* jsou jedinou *sádhanou* (duchovním cvičením), která uděluje jedinci mír.

U příležitosti svátku Šivarátri, v Prašánti Nilajam dne 6. března 2008